

U pipi ni tobaka . . .

Dedek v ustih pipico
izrezljano ima,
vleče, vleče, vendar, šent,
pa iz nje ni dima!

Kreše, kreše . . . iskra pa
neče užgati gobe;
kaj bi tudi? Pipico
on drži narobe. —

Dedek je že malce gluh,
kaj se hoče? — Star je . . .
Deca v sobi se igra,
on zapeček varje.

Smeje deca živa se,
ura pa tikta —
dedek na zapečku spi,
v pipi ni tobaka . . .

Fran Žgur.

Pesem o rožah.

Mlado jutro ljubi rožam rosne glave,
ptice po dobravah jim pojo pozdrave.

Kopljejo v neba se rosi čisti, hladni
in suše si krilca v sapici pomladni.

In zaupno zro tja k nebu v tihi noči,
kjer utrinjajo se rajske zvezd tisóči.

In zato oko je rožam vedno krasno,
ker uprto noč in dan v nebo je jasno.

In zato očesca njih so ljubezniva,
ker nebeška rosa zjutraj jih umiva.

In zato iz njih milota rajska seva,
ker nebeško solnce blago jih ogreva.

Bogomila.

